

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CORTLANDT 2876

NO. 226. — STEV. 226.

NEW YORK, WEDNESDAY, SEPTEMBER 26, 1928. — SREDA, 26. SEPTEMBRA 1928.

VOLUME XXXVI. — LETNIK XXXVI

Mehika se pripravlja na izbor predsednika.

PREDSEDNIK CALLES ŠE NI POJASNIL SVOJEGA STALIŠČA

Portes Gil bo najbrž imenovan provizoričnim predsednikom pozno danes zvečer. — Callesovo stališče je dvomljivo. — Načeloval bo mogoče novi stranki ali pa postal načelnik novega kabineta.

MEXICO CITY, Mehika, 25. sept. — Kongres je pripravljen izbrati danes novega provizoričnega predsednika, da sledi predsedniku Callesu, ki se bo umaknil dne 1. decembra.

Emilio Portes Gil bo najbrž imenovan od velike večine kongresa.

Sedanji načrti določajo, da se bo sestal kongres nekako ob šesti uri popoldne po newyorškem času. Prvi korak je bil storjen včeraj, ko je kongresna volilna komisija potrdila smrt izvoljenega predsednika Alvaro Obregona, ki je bil zavratno umorjen julija meseca.

Harmonijo, katero so očividno dosegli politične stranke, da izberejo naslednika Callesa, so pozdravili z zadovoljstvom politični opazovalci, ki so izjavili, da pomenja to nadaljni mir in red v Mehiki.

Stari sistem vojaške vlade je bil odpravljen, vsaj za sedanji čas.

Portes Gil je močan Callesov mož in tudi Obregonist, ki je deležen tudi podpore delavstva. Smatra se skoro za gotovo, da se bo nadaljevalo s sedanjim sistemom, če bo on izvoljen. Portes Gil soglašuje s Callesom glede verskih in petrolejskih postav in glede zunanje politike.

Provizorično predsedništvo bo najbrž trajalo štirinajst mesecev, nakar se bodo vršile splošne volitve. Ni bilo še definitivno objavljeno, kakšno vlogo bo igral Calles v novem režimu, vendar pa je znano, da bo imel še nadalje važen glas v strankinih zadevah.

V enem poročilu se glasi, da bo stopil Calles na čelo nove politične stranke, mogoče z spojitvijo dela Obregonove stranke in svoje lastne stranke.

Drugo poročilo, ki pa je popolnoma nepotrjeno, pravi, da bo postal Calles tajnik za notranje zadeve in načelnik kabineta v administraciji Portes Gila.

MEXICO CITY, Mehika, 25. septembra. — Najvišje sodišče še ni odločilo glede prošnje zagovornikov, naj opusti kazensko postopanje proti šestnajstim soobdolžencem pri atentatu na izvoljenega predsednika Callesa.

Med obdolženci se nahaja tudi prednica Concepcion.

Sodišče se bo jutri zopet sestalo.

RIM, Italija, 25. septembra. — "Osservatore Romano" je izvedel baje iz zanesljivega vira, da so bili pred kratkim ustreljeni v Mehiki štirje katoliški duhovniki. Ustreljeni so bili, ker se niso hoteli pokoriti vladnim predpisom.

Obiskovalci pogrešajo Coolidgevega psa.

WASHINGTON, D. C., 25. sep. Ko so zastopniki častnikov stopili danes v urad predsednika Coolidgea na svojo poltedensko avdijenco, so pogrešili člana hiše, ki je bil tekom celih zadnjih petih let vedno navzoč.

Rob Roy, predsednikov beli colie je mrtev, žrtve bolezni, katere ni mogla odpraviti pomoč izvedencev. Že več dni poprej je bil Rob Roy pacient v tukajšnji Walter Reed bolnici.

Rob Roy je pogosto spremljal predsednika na njegovih izprehodih in vedno je bil član predsednikove počitniške družbe. Odhajal je s predsednikom na ribiške izlete v Brule River tekom zadnjih predsednikovih počitnic v Wisconsinu.

Vihar divja po Portugalski.

LIZBONA, Portugalska, 25. sep. Oster vihar, spremljan od močnih nalivov in vetrov je divjal včeraj in danes po Portugalskem. Številni okraji so bili preplavljeni. Škoda krog Porta in Gala je bila prav posebno velika. V Cascaes sta se potopili dve ladji. Posadki sta odplaval na breg.

Potres na opustošenem Guadeloupe.

PARIZ, Francija, 25. septembra. Potresni sunki so se pojavili na Guadeloupe, ki je bil pred kratkim opustošen od zapadno-indijskega hurikana, kot je bilo obveščeno kolonialno ministrstvo od guvernerja otoka.

POVRATEK ODVEDENEGA ZAMORCA

Newyorški črnski okraj je proslavil povratek Casper Holsteina, ki je bil baje odveden od sovražnikov. — Pravi, da noče izdati svojih odvajalcev.

Harlem je proslavil varni povratek Casper Holsteina, bogatega črnega športnika. Odveden je bil v četrtke ter pridržan do ponedeljka zjutraj. Holstein je postal naenkrat junak.

Takozvani kralj črnega športnega sveta je priredil včeraj zvečer veslice v svojem klubu ter pripovedoval prijateljem o svojih doživljajih. Vsi so soglašali v tem, da je bil zelo junaki.

Predno je prišel v klub, je Holstein povedal policiji, da ne more identifikirati štirih belih in enega črnca, ki so bili aretirani kot odvajalci.

Veteran jaha k Smithu no jobjisk.

WASHINGTON, D. C., 25. sep. William Patterson, 78 let stari veteran iz Indijanske vojne, je odšel s svojim oslom na 35 dni trajajoče potovanje v Albany, N. Y. Svojo obljubo je napravil tekom demokratske konvencije v Houston, da bo napravil to potovanje, če bo nominiran za guvernera.

Bela mula, imenovana Al bo odnesla Pattersona v Baltimore, Wilmington, Chester, Philadelphia, Trenton, Elizabeth, Bayonne, Jersey City, New York in Albany. Patterson prebiva v tukajšnjem vojaškem domu ter se namerava ustaviti le v Bayonne, kjer živi sedaj njegova žena.

David Schulte se je zopet oženil.

David A. Schulte, načelnik United Schulte cigarskih prodajal, se je oženil danes zopet z Mrs. Carrie E. Koehler, vdovo iz Stamford, Conn.

Prva slana v New Yorku.

Prvo slano v New Yorku so opazili včeraj zjutraj v različnih delih mesta, v glavnem na Staten Islandu in Flushingu.

Majhen balon v Lakehurstu.

AKRON, Ohio, 25. septembra. Najmanjši vodilni zrakoplov bo dospel danes v Lakehurst, N. J., iz tukajšnjega kraja.

To je balon "Puritan", last Good-year Tire and Rubber Co., ki ima na krovu tri ljudi. Balon je dolg 126 čevljev ter ima 80.000 kubičnih čevljev plinske vsebine.

Omejen proizvod sladkorja.

HAVANA, Cuba, 25. septembra. Ravnatelj National Sugar Planters As. sa imenovali komitej, ki bo ugotovil mnenja vseh sadilcev sladkorja na Cubi, če naj se omeji prihodek za leto 1928—1929.

HOOVERJEVA IN SMITHOVA VOLILNA KAMPANJA

Hooverjevo potovanje na jug bo vzelo le par ur. Kandidat bo opravil večino potovanja v nočnih urah. — Pričakuje se velike udeležbe. — Guverner Smith — brez rjavega klobuka.

WASHINGTON, D. C., 25. sept. — Herbert Hoover bo prizoril hitro in direktno potovanje v Elizabethton, Tenn., prihodnji teden za svoj južni kampanjski govor. Tako je bilo objavljeno danes v osebnem glavnem stanu republikanskega predsedniškega kandidata.

Nominiranec in njegova družba bodo zapustili Washington pred polnočjo v noči 5. oktobra ter se bodo ustavili prihodnje jutro v Bristol, Tenn., kjer se bo prikazal Hoover na zadnjem koncu vlaka. Parada ga bo čakala izven Elizabethtona, da ga spremlja na lunč, katerega mu bodo priredili odlični republikanci iz Tennessee.

Zgodovinski spreodi, proslavljaajo zmago revolucionarnih hribovcev v bitki pri Kings Mountain bo vzprijorjen pred govorniškim drom, predno bo izgovoril popoldne svoj govor.

Vse je bilo pripravljeno, da se sprejme 150.000 oseb na prvem političnem zborovanju, kar jih je kdaj priredil kak republikanski predsedniški kandidat na solidnem jugu. Govor se bo vršil popoldne, da se omogoči farmerjem priti domov še predno bo zašlo sonce. Poselni vlaki bodo vozili iz štirih sosednjih južnih držav. V slučaju dežja bo prestavljen govorniški oder v sosednji pavilon, v katerem je prostora za sedem tisoč oseb. Celotno potovanje bo trajalo nekoliko več kot 31 ur.

HELENA, Mont., 25. septembra. Smith je zmagal v Montani, a je izgubil svoj slavni rjavi klobuk. Zgodovinsko pokrivalo, katero so pozdravljali milijoni ljudi, je sedaj ponosna last Mrs. George Rathburn iz Billingsa.

Mrs. Rathburn je bila v množici, ki je prišla na postajo, da pozdravi kandidata ter je naprosila Mrs. Smith za spomin na ta največji dan Billingsa. Mrs. Smith se sklonila k svojemu možu ter mu zašepetala nekaj v nho.

Ozrl se je na svoje priljubljeno pokrivalo in šele predno je vlak odšel, ga je izročil Mrs. Rathburn. Mrs. Rathburn se je umaknila zmagovalno dočim je godba igrala: Where did You get that Hat? — katere melodije se ni slišalo v tej državi izza dni, ko je bila Helena zlatokopna naselbina.

To je bil prihod Smitha v Montano. Zvečer pa so poslušali Montančani povest o Tea Pot Domu in doživljajih Dougherty-Falla z Elk Hills petrolejske rezervacije.

Predmet govora je bil: Strankarska odgovornost, — in dal je pod nos republikanski stranki v splošnem in Herbertu Hooverju v posebnem, ker ni nastopil tekom velikanskega poskušnega ugrabljenja narodnih petrolejskih oze-melj.

Govor v Heleni je bil visoka točka v Smithovi ofenzivi. Republikanci so se veselili, da ga imajo v defenzivi, ko je privlekel na dan vprašanje verske nestrpnosti v Oklahoma City. Ničesar obrambnega pa ni bilo v včerajšnjem govoru Smitha. V presledkih svojega govora je vzkliknil:

— Ali je kdo v Združenih državah pripravljen izjaviti, da nima republikanska stranka nobene odgovornosti za to dolgo povest o korupcijah, intrigah in izdajstvu proti vladni sami?

Uvedel je svoj govor z navedbo iz Hooverjevega nagovora v Marylandu, v katerem je rekel republikanski predsedniški kandidat:

— Nova generacija mora pričeti sedaj prevzemati odgovornosti stranke, ter jih izvajati.

Nato je pričel naštevati, kako se je republikanska administracija bavila s petrolejskimi rezervacijami od leta 1921 naprej.

PODROBNOSTI O KATASTROFI

Izgube v madridskem gledališču, ki je popolnoma pogorelo, znašajo sedemdeset oseb. — 230 jih je bilo poškodovanih.

MADRID, Španija, 25. septembra. — Povesti o heroizmu in grozotah so pripovedovali danes preživeli požara v Novedades gledališču, v katerem je bilo ubitih 70 ljudi in 230 poškodovanih.

Vsa gledališča so bila včeraj zaprta iz respektu do mrtvih.

Izvedelo se je, da je izgubilo 45 ljudi svoje življenje, ko so bili zdrobljeni na ozkih stopnicah, vodečih z gornje galerije starega poslojja.

Stopnice so se končale v bližini bare in službenici so vlekli nezvestne žrtve na cesto. Poškodovani, ki so omedleli sredi zmede, bi bili umrli, če bi jih ne potegnili ven takoj, kajti pomandrani bi bili od mas človeštva, ki so prihajale za njimi.

Neki mož, ki je odšel v gledališče s svojo ženo in štirimi otroci, jih je videl umreti. Še predno je prišla prilika, da jih rešijo reševalci. Potegnil je iz žepa pištolo ter izvršil samomor.

Pet oseb so našli mrtvih in vsak teh je držal v svoji roki žepni nož, s katerim si je skušal priboriti pot na prosto.

Joaquin Monasterio, načelnik požarnega departmanta, je objavil, da je bilo 61 trupel odstranjenih in da je devet oseb umrlo vsled poškodb.

LONDON, Anglija, 25. septembra. — Španski kralj Alfonz je prisostvoval danes requiem maši v St. James cerkvi za žrtve požara v Novedades gledališču v Madridu. Ob enajstih zjutraj je odpotoval kralj v Pariz.

DEŽEVJE JAKO OTEŽKOČA POMOŽNO AKCIJO NA JUGU

V West Palm Beachu so ugasnile vse luči. — Na predek v opustošeni pokrajini. — Črnci so se izkazali kot junaki. — Eden je spravil na dan 80 trupel, drugi pa begunce na morski breg na lastne stroške.

WEST PALM BEACH, Fla., 25. sept. — Obnovljeni nalivi so povečali danes neprimliko beguncev in družin, ki so se vrstile v svoje hiše, le deloma pokrite s strehami.

Naliv je bil tako močan včeraj zvečer, da je bila za nekaj časa ustavljena električna sila ter je bil West Palm Beach zavrt v temo. Škoda pa je bila pozneje popravljena.

Če bo deževalo še naprej, se bodo še naprej povečale težkoče, da se spravi mrtvece na varno. A. L. Schaefer, član Rdečega križa, ki se je vrnil iz preplavljenega ozemlja, meni, da bo poteklo trideset do štirideset dni, predno bo potekla voda. Število mrtvih se je cenilo na 1500 do 2500.

Oni, ki so preživeli zadnji teden z iskanjem trupel, so izjavili, da je naloga skoro nezmožna. Prav posebno se je proslavilo junaštvo in pogum črnih delavcev. Eden njih "Uncle Ben" Brown, je spravil na dan osemdeset trupel v napol blaznem iskanju osmih pogrešanih članov svoje lastne družine.

Neki nadaljni črnci, Henry Dukes, iz Gainesville, Fla., je osem dni neprestano prevajal ljudi v begunska pristanišča. Dukes ni hotel sprejeti denarja za gazolin in olje. Kljub smrti in opustošenju v Everglades, je opaziti sedaj znake izboljšanja.

Električne luči so gorele včeraj zvečer, vodne dobave so bile klorihrane, ceste očiščene razvalin in šulha stanovanja preskrbljena za delavce.

Hrana zastupila 60 delavcev.

NEWARK, N. J., 25. septembra. Šestdeset delavcev je zbolelo danes istočasno v delavskem taborišču Lehigh Valley železnice na Point Rd. in Bay Ave. Sedemnajst so jih odvedli v bolnico ter jih pričeli zdraviti radi zastrupljenja z živili. Druge pa so zdravili v taborišču.

Agitirajte za "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Ameriki

RDEČI KRIŽ PROSI POMOČI

V Floridi so začeli sežigati mrlice. — Rdeči križ potrebuje najmanj dvajset milijonov dolarjev za prvo silo.

WEST PALM BEACH, Florida, 25. septembra. — Tukajšnja podružnica Ameriškega Rdečega Križa je izdala oklice na prebivalstvo, da je treba takojšnje pomoči. Za prvo silo potrebuje dvajset milijonov dolarjev.

Se vedno je dvajset tisoč družin brez strehe.

WEST PALM BEACH, Florida, 25. septembra. — D. E. D. Clawson, ki vodi pomožno akcijo, je izjavil, da znaša število znanih mrtvih 1300. Število bo pa najbrž naraslo na 2200.

Ker ni mogoče sproti kopati jam, so oblasti odredile, naj se neidentificirane mrtvece zažge.

SAN JUAN, Porto Rico, 25. septembra. — Ameriški Rdeči Križ je prevzel danes vsi odgovornost za pomožno akcijo na Porto Rico.

Govorjen Horace M. Towner je v posebni proklamaciji povelil pomoč tukajšnjemu načelniku.

Včeraj zvečer je do tal pogorela tovarna Porto Rican American Tobacco Company. Šeststo delavk je brez dela.

Letina je popolnoma uničena. Izmed 700.000 prebivalcev jih je polovica brez strehe.

Vse kmetijske hiše, ki so bile le na rahlo zgrajene, so porušene.

Vihar je povzročil na letini za osem milijonov dolarjev škodo.

DENARNA NAKAZILA

Za Vaše ravnanje naznanjamo, da izvršujemo nakazila v dinarjih in lirah po sledečem ceniku:

v Jugoslavijo			v Italijo		
Din.	1,000	\$ 18.40	Lir	100	\$ 5.90
"	2,500	\$ 45.75	"	200	\$ 11.50
"	5,000	\$ 91.00	"	300	\$ 16.95
"	10,000	\$ 181.00	"	500	\$ 27.75
"	11,110	\$ 200.00	"	1000	\$ 54.50

Stranke, ki nam naročajo izplačila v ameriških dolarjih, opozarjamo, da smo vsled sporazuma z našim vezavam v starem kraju v stanu vsled pristojbino za taka izplačila od 3% na 2%.

Pristojbina znaša sedaj za izplačila do \$30. — 60c; za \$50 — \$1; za \$100 — \$2; za \$200 — \$4; za \$300 — \$6.

Za izplačilo večjih zneskov kot goraj navedeno, bodisi v dinarjih ali dolarjih dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej z nam sporazumete glede načina nakazila.

IZPLAČILA PO POŠTI SO REDNO IZVRŠENA V DVEH DO TREH TEDNIM
"NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO \$1.—"

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: CORTLANDT 4497

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)Frank Sakser, President Louis Benedik, Treasurer
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50
Subscription Yearly		\$6.00

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniški nedelji in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnjo bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876

SMITHOVA KAMPANJA

Governer države New York, predsedniški kandidat demokratske stranke, potuje po Zapadu. Če si bo tam utrdil svoje stališče, ima lahko upanje na zmago.

Imel je že več govorov in se v vsakem govoru bavil z drugačnim vprašanjem.

Zelo značilen je bil govor, ki ga je imel v Denver, Colo. Razpravljal je o predmetu, ki se ne tiče le države Colorado, pač pa vse dežele.

Govoril je o razvoju vodnih sil.

V tem vprašanju razpravljajo že leta in leta, glede točnega programa se pa še niso zedinili.

Nasproti si namreč stojita dve stranki, ki ne marata niti za las popustiti od svojega stališča.

Prva stranka pravi, da bi bilo najboljšje, če bi vodne sile dežele izrabljali privatni kapital, druga je pa mnenja, da je vodna sila last naroda ter da mora biti pod vladno kontrolo.

Zagovorniki zadnjega načrta dokazujejo, da bi imel narod velike koristi, če bi se elektrika proizvajala potom uporabe vodopadov.

Oni, ki zatrjujejo, da je mogoče vodno silo dežele izrabljati le potom privatnega kapitala, pa nasprotno pravijo, da od javnih obratov narod ponavadi nima nobenih koristi.

Oba dokaza je treba vpoštevati.

Da je privatno obratovanje v prvi vrsti namenjeno lastnemu žepu, se ne da utajiti. Splošna javnost ima od tega le malo ali pa nič.

Vladno obratovanje je pa vedno zvezano v velikimi stroški ter v največ slučajih ni dovolj razvito. O tem imamo dosti primerov.

Governer Smith je v svojem govoru v Denverju pojasnil princip, katerega se zamore smatrati kot nekako srednjo pot.

Smith je predlagal, naj ostanejo kraji, ki so pripravi za izrabljanje vodnih sil, vladna last.

Tudi proizvodnje električne sile naj bi vršila vlada, dočim naj bi bile tovarne, elektrarne itd., v privatnih rokah.

Demokratski predsedniški kandidat je nekaj podobnega že predlagal v svoji lastni državi.

Zagovarjal je ustanovitev takozvane "Water Power Authority", ki bi financirala napravo tovarn ter regulirala oddajo električne sile privatnikom.

To je bila nekaka vladna kontrola, ne da bi vlada vodila obratov.

Governer Smith ima torej glede tega velevažnega vprašanja jasen program.

Počakati bo treba, kakšno stališče bo zavzela nasprotna stranka in s kakšnimi predlogi bo prišla na dan.

Javnost bo predloge pretehtala in si ustvarila o njih svojo lastno sodbo.

ENOSTAVEN IZHOD.

Kako pride človek do nove obleke? Stvar je popolnoma enostavna. To je dokazal te dni neki navihane na Dunaju: Može se je nekoga lepega dne pojaviti na cesti popolnoma nag. Slekli so stare in razcefrane cape in kolovratili po ulicah tak, kakor ga je rodila mati. Bliznji stražnik je bil presenečen. Bila je nedelja in stražnik je vedel v nagem človeku oskudno praznika in ogorčenje javne mase. Redar je tujec takoj aretiral, obenem mu je pih posodil svoj plašč, da bi ne bilo še večjega pohujšanja.

Na stražnici so vprašali neznanca, če je prismojen toda mož je skomignil z rameni in pripomnil, da ni imel slabega namena, marveč, da je hotel poceni priti do nove obleke. In mož je računal pravilno. Policija nagega ni mogla popeljati na ulico in ponudila mu je neko staro obleko. Poleg tega je prejel vabilo za sodišče. Sodišče ga je radi pohujšljivega vedenja obsodilo na več dni zapore, toda obleko je le odnesel.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

Novice iz Slovenije.

Na konju ga je zadela kap

4. sept. popoldne je jezdit skozi Podružje proti Trbovljam na neosredanem konju neznan mož. Kmalu za njim se je napotil po isti poti finančni stražnik, ki je našel tujca mrtvega na tleh, a poleg njega je mirno stal njegov konj.

O nenavadnem dogodku je bila takoj obveščena orožniška postaja, ki je odposlala patruljo na ogled. Ker je bil zločin izključen je bilo truplo prepeljano v trboveljsko mrtvašnico. Domnevajo, da je tujec, sedečega na konju, zadela kap. Pri mrtvecu so našli pismo, naslovljeno na pivovarnarja Rojca. Ponesrečenec je najbrže Kalanov apec iz Calja in je imel naročilo, da izroči konja pivovarnarju Roicu, od njega pa, da prevzame drugega konja.

Žrtve Save.

Na Mali Šmaren pozno popoldne se je vozil po Savi pri Hrastniku v malem čolnu, lasti mehanika Dezelaka, steklarski pomagač 17 letni Anton Toplak, ki je na sport zelo goji. Znanici so ga pogosto svarili, naj se ne oddalji preveč od obrežja in naj zlasti ne vozi po deželi valovih pri Možini, vendar se Toplak ni oziral na opomine, ker se je menda čutil, da dobro izurjenega veslača. Tako se je tudi na praznik proti večeru spustil s čolnikom v valove in vrtnice pri Možini. Čoln se je prevrnil in fant, ki ni znal plavati, je izginil v vodi. Čoln so potegnili nekaj sto metrov od kraja nesreče na obrežje, dočim ponesrečenca še niso našli. Tonček je bil miren in prijazen mladenič. Za njim žalujejo starši, brat in dve sestri, s katerimi sočustvujejo vsi njihovi znanici.

Nesreča.

Po sokolskem slavlju se je dne 8. sept. ponesrečil na bradlji Dušan Kvedar, sin ravnatelja g. Dragotina Kvedarja ter si zlomil roko. Prvo pomoč mu je nudil slučajno navzoči okrajni zdravnik s. Vrečko, nakar je bil ponesrečenec prepeljan v bolnico.

Izsleden morilec.

Nedavno je postal žrtev umora v Slovenskih gorah neki Podplatnik. Zločinca takrat niso mogli izslediti. Te dni pa je orožništvo odkrilo morilca v osebi nekega Zinka, doma iz Skočevic pri Sv. Tomažu v Sl. Gorah. Našli so pri njem krvavo srajco in uro umorjenega Podplatnika.

Poroka v grobu

Lepa, priljubljena 21-letna Pepca Maroltova, hči posestnika in Velikih Lašč, si je izbrala svojega ženina in določili so dan poroke za nedeljo 9. sept. ob 4. popoldne. A nemila, brezobzirna bela žena je hotela drugače in je ugasnila luč mladega življenja, polnega upov in nad. Namesto, da bi Pepca pohitela v naročji svojega ljubljenega ženina, so jo položili ob njegov navzočnosti ravno ob uru dogovorjena poroka — grob.

Odpuščen jetnik ukradel 19.000 Din.

V jetnišni pisarni zaporov mariborskega okrožnega sodišča je bila izvršena drzna tatvina. Postopača Redžeba Toriča iz Banjaluke, ki je odsedel daljšo zaporno kazen, je jetniški paznik pripeljal v pisarno, da se rešijo neke formalnosti. Na mizi uradnika je ležal pisemski zavoj, ki se je zdel kazensko zelo vabljuv. V ugodnem trenutku je nagle vtaknil zavoj v svoj žep. Imel pa je smolo. Preko noči je moral ostati še v ječi. Medtem pa je uradnik pogrešil kurverto, v kateri je bilo spravljenih 19.000 Din. Tatvina je bil osumljen Torič, pri katerem se je našel pogrešeni ovoj z denarjem, zašit v podlogi njegove suknje. Namesto v svobodo je jetnik moral nazaj v sodne zapore.

Tragedija prevoznega voza

Te dni se je bliskovito razširila po Ptuj vest, da si je s skokom pod vlak pri Varaždinu končal življenje 38letni trgovec Anton Vautič.

Vzrok tragedije so bile žalostne družinske razmere. Pred tednom dni mu je pobegnila s trgovskim potnikom Uhlerjem njegova žena, ki je ob slovestu, preden je sedla v avto pripravljeno v zatišju, dala ničesar zlega slutetemu možu še Judežev poljub. Pred pogrebom je pod neko pretvezo še spravila želenega sinčka k sorodnikom v Gradec. Razume se, da se ni hotela posloviti od doma kar praznih rok, ampak je vzela s seboj vse, kar se je dalo v naglici spraviti, perilo, obleke, dragocenosti in po možu izpovedbi tudi precej gotovine.

To pa še ni bilo vse; že drugega dne so pričeli deževati prevaranemu možu v hišo računi in terjatve, ki mu jih je žena brez njegove vednosti napravila na hrbet, tako da se mu je pričela resno majati tudi trgovina ter je nesrečni mož prišel na rob prepada, nagonjen po lastni ženi, ki jo je do zadnjega ljubil čez vse.

Ni čudno, da je mož obupal. Že v nedeljo 2. sept. popoldne se je odpeljal z vlakom proti Mariboru, odkoder se ni več vrnil. Videli so ga potem na poti v Zagreb in iz Zagreba v Varaždin v družbi neznanih žensk. Nesrečnik se je brezdomno opil in je opijanjen napravil konec svojemu nesrečnemu življenju. Zapustil je razen nezveste žene in otroka še svojo ubogo mater, ki sama objokuje tragičen konec.

Samega sebe obsodil.

Ostuden, nenaraven sločin nad neko 45 let staro kečko žena, mater štirih otrok, je zagrežil 19letni France Krašovec iz občine Bela cerkev. Orožniki so zločinca nemurno zasledovali, vendar ga niso mogli izslediti. Končno so ga našli kmetje v velikološkem gozdu nad St. Petrom — obešenega. Zločin in samoobsodba mladostnika sta vzbudila v vsej okolici mnogo komentarjev.

Umrli v Celju.

V celjski javni bolnici sta preminuli Marija Urbančičeva, žena posestnika iz Ledine, v 44 letu starosti, in Marija Tomanova, 45 letna zasebnica iz Zgornje Ponike. V mestu je umrla 69 let stara zasebnica Jožefa Paunova, vdova po sodnem oficijalu.

Aretacija dr. Milana Lemež.

V zvezi z aretacijo komunistov osumljenih, da so se pregerili proti zakonu o zaščiti države, je bil aretiran in predan v policijske zapore odvetnik dr. Milan Lemež. Osumljene komuniste, osem po številu, je policija predala v nadaljnjo postopanje sodišču.

POPRAVEK.

V naznanilu za pokojnik Antonom Iskra se mora glasiti, da tukaj zapušča žalujočo sestro ter tri brate. Žena je v starem kraju.

Za Slab Tek in Izgubo Vitalnih Sil

Mnogi ljudje so slabotni, nervozni, vzemirliivi, nejevoljni in nemočni ker imajo slabo kri, pokvarjen tek, pozne ure in nemernost, ki črpa vitalne sile. Tlačo, ki so bili v podobnem stanju, je našlo veliko telesno in duševno od pomoči v Nuga-Tone, čudodelno zdravilnim in moč ter energijo stadiću. Nuga-Tone je zelo priporočljivo zdravilo pri izgubi telesa, slabih prebavi, navijanju, ki ga povzročajo plini v želodcu ali v črevih, proti saprtju, glavobolu, vročavosti, napenjanju, slabim ledicam, draženju mehurja, tistemu trdnemu, izmučenemu in ne ambicioznemu občutku do jutri, splošni tešeni in izčrpanosti, izgubi telesa, slabemu splošni, betni na jeziku, sapah in vitalnim organom in splošni tešeni nemočnosti. Nuga-Tone je garantirano, da vam pomaga. Poskusite ga 10 dni, in če se v tem času ne boste popolnoma nadvojili, vrnite nam, tedaj ga vrnite lekarju, kjer ste ga kupili, in denar vam bo vračen. Kupita steklenico dandaj, dobiš jo po vseh lekarnah. In boste sigurni, da dobiš pravo Nuga-Tone. Nadomestila so brez veljave. —Adv.

BOJAKI, NARODNOSTI IN NARODI
"GLAS NARODA", NARODNOSTI
SLOVENSKI DNEVNIK V NEW YORKU

Governer Al Smith in delavstvo.

Delavska federacija države New York je v svoji letošnji konvenciji koncem avgusta enoglasno sprejela resolucijo, s katero federacija obeta Gov. Al Smithu odkrito in energično podporo organiziranega delavstva države New York za njegovo izvolitev predsednikom Združenih držav in pozivlje vse organizirane in neorganizirane delavce v državi New York in v drugih državah, da se prizadevajo za izvolitev tega moža, ki se je izkazal kot "prvobornihl svobode enakosti in pravice za vse ljudstvo".

V vteteljevanju te resolucije se poudarjajo velike zasluge Al Smitha najprej kot člana newyorške legislature in potem kot guvernerja za ustvaritev in upravljanje zakonov v korist dobrobiti, varnosti, zdravju in izobraževanju delavcev. Naglašja se, da jo Smith tekom svojega petindvajsetletnega javnega delovanja podal dokaz o brezprimerni zakonodajni in eksekutivni sposobnosti s tem, da je ne prestando imel vedno pred očmi naj boljše interese vsega ljudstva.

Istega dne je predsednik ameriške delavske federacije, Williana Green, pred isto konvencijo izrazil v imenu vsega organiziranega delavstva svoje simpatije za Gov. Smitha. Rekel je med drugim: "Zavedam se, da ste imeli srečo imeti za guvernerja te velike države moža, ki je bil v simpatiji z vašim programom socialnih pravičnosti in ki je pcmagal vresničiti sprejem velikega dela zakonov, ki ste jih predlagali..."

Ameriška delavska federacija kot taka mora biti sicer izvenstranska v tej kampanji, ali jaz sem prepričan, da govor, s katerim je Gov. Smith sprejel nominacijo, in njegovo poudarjanje zlorabe sodnih odredb (injunctions) je napravilo globok vtis v vseh industrijalnih državah.

Svrha ameriške delavske federacije je, da seznani svoje člane s sprejemnimi govori kandidatov, z njihovim dosedanjim delovanjem v zadevah, ki se tičejo delavstva, in da potem prepušča odločitev politični zavednosti delavcev in delavk Amerike.

"Jaz sem prepričan, da, ko pojdejo na volišče, bodo oni podprli one, ki so njih podpirali, ko je bilo treba".

Delavske federacije države New Jersey je tudi navdušeno indorsirala kandidaturu Al Smitha.

Organizirano delavstvo države New York je vedno podpiralo Gov. Al Smitha in že meseca marca je bil izvršilni odbor newyorške državne delavske federacije priporočal nominacijo Smitha za Predsednika Združenih Držav. Ob tej priliki je delavska federacija države New York izdala opis dosedanjega delovanja Al Smitha na polju delavske zakonodaje in izvrševanja delavskih zakonov.

Treba čitati to poročilo organiziranega delavstva, da človek zadobi pojem o neprestani borbi Al Smitha za napredne socialne zakone.

kone. Vpravičeno trdi poročilo v svojem uvodu:

"Simpatije Alfreda E. Smitha za delavce, ki si zaslužijo svoj kruh bodisi na polju, v tovarni, v delavnici ali na ulici, je dobro znano in iz nje izvira velika delavske zakonodaje tekom 25 let njegovega javnega delovanja. Kaj je on dosegel na socialnem polju, je najti skoraj v vseh poročilih konvencij organiziranih delavcev države New York tekom dvajsetih let. Odkar je postal poslanec 1. 1903, je bil vedno v bojni liniji toliko za poraz nazadnjaških in z tiralnih ukrepov, kolikor za pospeševanje naprednih in sloveskih ukrepov."

Morda največja pohvala, ki se more napraviti poštenemu državljanu, je ta, da ne le obeta mnogo pred volitvami, marveč, da smatra te svoje obljube kot svečano obvezne in da jih izvršuje. Delavska federacija države New York je to izrečno poudarjala, ko ga je pred leti ponovno indorsirala, z besedami:

"Gov. Smith je izpolnil vse obljube, ki jih je napravil organiziranemu delavstvu v svojem volilnem programu. On je človek, ki veruje v svetost volilnih obljub in je to dokazal s svojim delovanjem."

Zato so izjavo Gov. Smitha v prid delavstvu, ki jih je podal v svojem sprejemnem govoru, obljube moža, ki se bo kot predsednik boril do zadnjega za njihovo vresničenje. Ves rekord Al Smitha govori za to. Organizirano delavstvo države New York ga dobro pozna in točno je zasledovalo njegovo dolgoletno javno delovanje. Za to ga s polnim prepričanjem in navdušenjem priporočuje sodelavcem izrom Združenih Držav v izvolitev.

Golobi — pismo noše

ki se jih poslužujejo v ameriški mornarici, so opremljeni s posebno pisčaljo, ki piska tekom poleta ter podi druge ptice stran.

KDO VE za naslov mojega brata JAKOB SPRUK, ki je v Ameriki že od leta 1907. Leta 1922 je bil v Colo. Prosim če kdo kaj ve, da mi javi, ali naj se sam oglasi svoji sestri: — Marija Spruk, omožena Romšak, Vas Gozd 22, pošta Kamnik, Jugoslavija. (2x25x26)

Osebna posojila.

Človek pride včasih v položaj, da rabi denar za kak nepričakovan izdatok.

Če zahteva slučaj več denarja kot ga je na razpolago, je navadno mogoče dobiti posojilo le proti osterškim obveznostim. Znano je, da zahteva razna posojila posojilca za osebna posojila (personal loans) po 36% in še več na leto za obresti in stroške. Zgledilo se je, da so delna odplačila za mala posojila komaj krila visoke obresti in je ostal človek večni dolžnik.

Mi smo že številnim našim strankam, ki so se obrnile na nas, pomagali iz takih denarnih stisk. Predvsem so bile to stranke, ki jih osebno poznamo, ker so že mnogo časa poslušale naše banke.

S tem namnim opozarjamo rojake v New Yorku na to udobnost našega poslovanja.

Posojila dajemo v zneskih od \$30.— do \$200.—

za rok od enega do šestih mesecev.

Obresti za posojila računamo po 6% na leto.

Posojila se vračajo v enakih mesečnih obrokih.

Za jasnost zahtevamo podpis dveh nam poznanih oseb ali kritic v vrednostnih papirjih, n. pr. zavarovalna polica itd.

Vse predaje za posojila rojake točno ter jasno za najstrožjo tajnost v vsakem slučaju.

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET
NEW YORK, N. Y.

Peter Zgaga

Po cesti je šel otrok, in tri ženske so ga presojale.

— Materine oči ima, — je rekla prva.

— In očetovo hojo — je pripomnila druga.

— Hlače ima pa bratove — se je oglašila tretja.

Rojakinja je rekla: — Če bi pred poroko vedela, da je moj mož tako zelo kratkoviden, bi ga gotovo ne vzela.

Priateljica jo je potolažila: — Le Boga zahvali, da je kratkoviden. Če bi kratkoviden ne bil, bi bila ti danes še vedno samica.

Še ena stvar je bolj žalostna kot je smrt človeka.

Bolj žalostna je smrt ljubezni.

V prvem slučaju se loči duša od telesa, v drugem se pa duša od duše loči.

Ni ga večjega reveža na svetu kot je bogatinec, ki ne ve, kakšne dobrote mu lahko nudi denar.

Najlažje je pisati spomine tistemu, ki ima kratek spomin.

Pravijo, da ga ni bilo, da ga ni in da ga ne bo na svetu človeka, ki bi bil v vseh ozirih pooben.

Pa so kjub temu živeli taki ljudje. Le vprašajte vdovo, ki je vdruگی poročena. Vsaka, brez izjem bo rekla: — Takega, kot je bil moj prvi mož, ga ni na svetu.

Vprašanje: Kakšen razloček je med pesimistom in optimistom?

Odgovor: Pesimist je tisti človek, ki pravi zjutraj postelji: Sedaj, po osmih urah te zapuščam.

Optimist pa pravi zjutraj postelji: Nasvidenje čez šestnajst ur.

Na svetu sta dve vrsti bojazljivcev. So taki, ki vsak večer pogledajo pod posteljo, če se kdo pod njo ne skriva.

In so taki (to so pravi bojazljivci), ki si sploh ne upajo pogledati pod posteljo.

Na svetu so vsakovrstni zakonski pari. Dobe se taki zakonei, ki dosledno drug drugemu ugovarjajo. Samo enkrat — takrat ko sta se vzela — sta rekla drug drugemu: — Ja.

Ali bi ne bilo tisočkrat boljše za oba, če bi oba rekla: — Ne.

Huda žena je pritirala svojega moža pred sodišče. Hotela se je ločiti od njega.

— Zakaj? — jo je vprašal sodnik.

— Zato, ker je tako strašno nemuen.

— Ali niste tega prej vedeli, predno ste ga vzeli?

— Ne, nisem vedela.

— Kaj pa vi pravite? — je vprašal sodnik moža.

— Nikar ji ne vrjemite, gospod sodnik. Je vedela, je.

Tako daleč smo prišli, da se večkrat sliši naslednji vzdih: Od jutra do večera je pijan. Sama ne vem, kdaj se napije.

— Kaj se ti je zdelo — so vprašali hribolaze, — ko si se začel valiti z gore v dolino?

— Zdelo se mi je, — je odvrnil, — da gre doli dosti hitreje nego gori.

V Ljubljani je radio-postaja. Ne vem, kako je močna, toda nič zato, saj živimo v dobi napredka.

Cortlandt Street je središče radio prodaje v New Yorku.

Iz vsake trgovine moli ogromen zvočnik, iz katerega je slišati petje, godbo, govore itd.

Meni gre na živce ta komedija. Sam ne vem kaj pa bom storil, ko bom zaslíhal nekega lepšega dne iz zvočnika preko ceste:

"Tlela je radio-lablana. Zdelo buja gospod kandidat nakratku razhužil..."

KRATKA DNEVNA ZGODBA

John Galsworthy:

ČEVLJAR

Poznal sem ga že iz svojih mladih let, ker je delal čevlje mojemu očetu. Imel je v najemu, skupno s svojim starejšim bratom, dva majhna lokala, spojena v enega samega, v ozki stranski ulici elegantnega mestnega okraja v Londonu, West Enda.

Čevljarnica je imela izvesten znak tihe distinkcije. Na pročelju ni bilo nobenega kričnega nadpisa, niti ne, da bi njegov lastnik delal za kakšnega člana kraljeve rodine. Nad vrati je bilo le njegovo nemško lastno ime, "Gessler in brat," v izlozbi pa nekaj parov čevljev. Spominjam se, da sem se trudil z razlago, odkod so prišli ti čevlji v izlozbo. Kajti delal je po meri in nikdar ni prodajal gotovih izdelkov. Zdelo se mi je nemogoče, da bi bil on kdaj mogel kakšen par skaziti. Morda jih je kupil za izlozbo? Tudi to ni bilo verjetno. Tega ne bi bil on nikdar storil. Nikdar ne bi bil on trpel v svoji delavnici usnje, ki bi imelo na sebi pečat tujega dela. Razen tega, bili so ti čevlji v izlozbi tako lepi, da niso mogli biti delo koga drugega, ta par lakastih "pump-sov" s konico iz blaga. Tako so bili lepi, da so se mi kar sline nabirale v ustih, ko sem jih gledal. Bili so v izlozbi tudi rjavi škornji s sajastim bleškom. Ta par je mogel napraviti le nekdo, ki se je vžil v tako rekoč "dušo škornja," bili so pravi prototipi vzorne obutve. Te misli, seveda, so se porodile v meni kasneje. Toda že takrat, ko me je moj oče prvič vzel s seboj k temu nadčevljarnju, — star sem bil morda 14 let — sem odkod s tiho slutnjo o njegovem dostojanstvu. Kajti napraviti čevlje namreč take, kot jih je napravil on — se mi je zdelo tedaj in se mi zdi še danes čudovito in skrivnostno.

Dobro se še spominjam svoje plašne besede, nekega dne, ko sem mu stegnil svojo mlado nogo nasproti: "Težko je vaše delo, kaj ne, gospod Gessler?" Odgovoril mi je s sardonijem smehljajem iznad svoje goste rdečaste brade: "Ni težko, mladi gospod." On sam se mi je zdel kakor narajen iz usnja, s svojim rumenim

nagubanim obrazom, kodrastimi rdečkastimi lasmi in brado, s svojimi drobnimi gubami na čelu in na licu doli do ustnih kotov, s svojim guturalnim in monotonom glasom. Kajti usnje je silno sardonijena tvarina, trda in okorela. Tak je bil torej njegov obraz, razen oči, ki so bile sivomodre in iz katerih je sijala tehtnost in resnost skrupnega in vestnega človeka, delaveca, idealista, ki mu je delo vsebina življenja. Njegov starejši brat mu je bil na las podoben, — dasi malo bolj blede, malo bolj vodenege pogleda — tako podoben, da v prejšnjih časih nikdar nisem vedel, katerega imam pred seboj. Da je on, mlajši, sem spoznal šele tedaj, ako nisem slišal:

"Vprašati moram svojega brata." Ako pa nisem slišal te besede, je bil to starejši brat. Ko sem se oženil, je v predalu moje pisalne mize vedno znova rasel in rasel kup neplačanih računov; vendar Gesslerjevih računov nisem, sam ne vem zakaj, nikdar spravil v ta predal. Sram mi me bilo, da sem šel k njemu in sem stegnil svojo nogo nasproti njegovemu tako ljubeznivemu pogledu iz zahtevnih, rjastih, železnih oči, dasi sem bil na dolgu še za več nego en par čevljev — običajno in udobno zagotovilo, da sem še njegov klient.

Nisem bil čisto pri njem — njegovi čevlji so bili silno trpežni, trajali so celo večnost. Zdelo se je, da ne spadajo med minljivosti tega sveta. K njemu nisi prišel, kakor prihajaš navadno v trgovino, češ: "Prosim, dajte mi to, kar rabim, molčite in pustite me, da grem," marveč malo da ne tako, kakor vstopiš v cerkev in ko si sedel na edni skromni leseni stol v lokalu, si mirno čakal — kajti v sprednjem lokalu ni bilo nikogar. Kmalu pa si zagledal nad visoko ograjo lesene stopnišče, — ki je bilo temno in odkoder je dišalo po usnju, njegov obraz ali njegovega starejšega brata. Še znani guturalni zvok njegovega glasu in eip-eap iz vrvi spletenih copatov po ozkih lesenih stopnicah in stal je pred teboj, malo upognjen, brez suknjiča, v predpasniku iz usnja, rokave zavahane nad komolec in je utripal z očmi, kakor bi se bil ravnokar prebudil iz spanja ali kakor sova, neprijetno presenečena podnevi v gozdu.

In rekel si mi: "Kaj je z vami, gospod Gessler? Ali mi lahko napravite par visokih čevljev iz ruskega usnja? Molče je odšel po stopnicah tja, odkoder je prej prišel ali pa v kak drug kotiček čevljarnice. Ti pa si še sedel na lesenem stolu in

dihal prijetni vonj njegovega usnja. Vrnil se je s kosom zlato-rjavega usnja v tenki in žilavi rokici. Oči uprte v usnje je pripomnil: "Glejte, kako lep je ta komad!" Ko si tudi ti otipal usnje in ga pohvalil, je vprašal: "Kdaj morajo biti gotovi?" Ti si odvrnil: "Če vam je ugodno, gospod Gessler, jih rabim čimprej." "Jutri štirinajst dni?" Ako pa je bil starejši brat: "Vprašati moram svojega brata."

In ti si rekel: "Hvala! Pozdravljeni, gospod Gessler!" "Pozdravljeni!" je ponovil on, pogled še vedno uprt ob usnje v roki.

Ko si odhajal, si zopet slišal eip-eap njegovih copatov po stopnicah. Kadar sem naročil kakšno novo vrsto obutve, ki je dotlej še ni delal, je vzel mero svecano, rekel bi ceremonialno — sezul mi je desni čevlji in ga je dalj časa ogledoval s svojimi zdaj kritičnimi, zdaj ljubečimi očmi, kakor bi si hotel poklicati v spomin vso gorečnost, s katero jih je delal in kakor bi me hotel okregati, da sem nemarno ravnal s tem mojstrskim delom. Po končanem ogledu je postavil svojo nogo na kos belega papirja in je dvakrat ali trikrat zarisal rob s svinčnikom. Ko je bila risba gotova, je otipal s svojimi tresočimi se prsti moje stopalo in moje prste. Na ta način se je vživel v vse moje tihe želje.

Ne morem pozabiti onega dne, ko sem mu — še danes mi je žal — rekel prvič in poslednjič: "Gospod Gessler, poslednji par visokih škornjev je škripal." Gledal me je nemo in začudeno, kakor bi pričakoval, da bom vzel nazaj to svojo besedo ali kakor, da se šalim.

"Da so škripali." "Žal mi je, da so." "Morda so ležali na vlažnem, še preden ste jih prvič obuli?" "Mislim, da niso, gospod Gessler."

Povesil je oči, kakor da se ne more spomniti teh čevljev. Meni pa je bilo hudo, da sem užalil njegov ponos. "Pošljite jih nazaj," je rekel, "pogledal bom, kaj je z njimi in popravil bom, kar se da." Skrb je gledala iz njegovih oči. "Nekateri čevlji" je nadaljeval "so zanič od rojstva. Če jih ne bom mogel popraviti, jih bom odšel od vašega računa."

Enkrat — samo enkrat — sem prišel slučajno, ne da bi se zavedal, v njegovo čevljarnico v čevljih, ki sem jih nekoč, ker sem jih na hitro nujno potreboval, kupil pri neki večji trgovki. Čutil sem, kako so njegove oči prodirale skozi manjvredno obutev na moji nogi. Končno je prekinil molk: "To niso moji čevlji."

Nevolje ni izražal ton, s katerim je to rekel, tudi ne prezira. A bilo je nekaj tako mrzlega v njem, da mi je zastala kri. Sklonil se je in je otipal s prstom mesto, kjer mi je bil levi čevlji, radi moderne fazona, malo pretesen:

"Tu vas tišči" je zmajal z glavico. "Takšna tovarna nima nobenega samospoštovanja. Tovarniško delo!"

In zdaj, kakor da bi se bil odmaknil jez v njegovi notranjosti, je govoril dolgo in grenko. Bilo je prvič in poslednjič, da sem ga čul tožiti nad nadlogami in težami njegovega poklica.

"Njim je lahko! Oni zaslužijo z reklamo, ne z delom. Vzeli so nam delo. Zdaj nimam dela — da, tako daleč je moralo priti. Vsako leto bo za nas manj dela, boste videli."

gubani obraz, sem videl marsikaj, kdaj prej. Vzel sem jih s seboj česar prej nisem nikdar opazil, grenke poteze okoli drgetajočih ust — zrcalo grenkega življenja — skega boja. In koliko osivelih las sem videl v njegovi rdeči bradi! Kakor sem najbolje vedel in znal, sem mu povedal vse okolnosti, ki so me silele k nakupu teh manjvrednih čevljev. Njegov obraz pa in njegov glas sta napravila name tako globok vtis, da sem v sledečih treh minutah naročil še tri pare novih čevljev. Oni na nogah so me tiščali od minute do minute vedno bolj. Tako mi je bilo nerodno, da dve leti nisem šel k njemu.

Ko pa sem končno zopet prišel v ozko stransko ulico, sem presenečen obstal. Nad enim izmed obeh izloženih oken se je bliščal drug nadpis, tudi nekega čevljarnja, ki je seveda delal — za kraljevo rodino. Stari, tako dobro mi znani čevlji so bili, prej dostojanstveno izolirani, zdaj stisnjeni v eno izlozbeno okno. Notri je bila soba s stopniščem manjša za polovico in še bolj temna. Čakal sem dalje nego po navadi, da se je pokazal obraz za ograjo in se je prišel eip-eap njegovih copatov. Obstal je in me začudeno pogledal skozi rjasta železna očala:

"Gospod —, kaj ne?" "Gospod Gessler," sem vzkliknil, "vaši čevlji so zares preveč trpežni! Glejte, še danes so dobri! Ne pozna se, da jih nosim že dve leti. Stegnil sem mu svojo nogo nasproti. Pogledal jih je.

"Res," je dejal, "toda zdi se mi, da ljudje ne potrebujejo več dobrih čevljev."

Da se izognem očitku v obeh in glasu, sem hitro vprašal: "Kaj ste napravili s svojo delavnico?"

Odgovoril je mirno: "Nejemnina je bila previsoka za nas. Ali potrebujete kakšne nove čevlje?" Naročil sem tri pare, dasi sem rabil samo dva in sem odhajal z občutkom, da sem v njegovih očeh človek, ki se je pridružil zaroti zoper njega, še boljše rečeno, zaroti zoper njegovo idejo o delu in obutvi.

In zopet je preteklo šest mesecev preden sem vstopil v njegovo delavnico. Zdelo se mi je, da prihaja starejši brat. Ta ni bil človek, ki bi znal komu kaj očitati, tudi ne molče. Kar odleglo mi je. Imel je kos usnja v roki.

"Gospod Gessler," sem dejal, kaj je z vami?" "Meni ni slabo," je odvrnil, "ali moj starejši brat je umrl."

Zdaj sem videl, da je bil on sam, toda kako star in blede! In nikdar prej ni omenil svojega brata. Segel sem mu v roko:

"Kako? Zares? Moje sožalje." "Bil je dober človek, moj brat, in delal je dobre čevlje. Zdaj je mrtev."

Z desnice se je prijel za temo, kjer so bili njegovi lasje že tako tenki in redki, kakor prej lasje njegovega brata. Če sem ga prav razumel, je hotel s tem označiti varok smrti.

"Ni mogel preboleti izgube drugega lokala. Ali potrebujete nove čevlje?"

Dvignil je usnje v levici: "Kako lep je ta komad." Dal sem delati več parov. Več delov je prečkal, poudaril jih je prinesel, — a bili so lepih nego

NE VEMO, ČE BO RES

Republikanci pravijo, da se bo vse navdušenje, ki vlada sedaj za Smitha, poleglo oziroma se izpremenilo v navdušenje za Hooverja.

"Da, da, vse prav, a gospod Gessler?"

"O! Gospod Gessler je mrtev." "Mrtev! Kako to! Saj sem prej te čevlje od njega prejšnjo sredo."

"Bog mu daj večni mir! Strašna smrt! Stari revež je od lakote umrl."

"Sestrada se je sam, tako, da je onemogel, je rekel zdravnik. Glejte, kako je on hotel delati! Hotel je za vsako ceno obdržati lokal. In ni pustil nikogar, da bi se dotaknil čevljev, razen njega. Kadar je imel delo, se je z enim parom ukvarjal cel teden. Ljudje pa ne marajo čakati. Izgubil je vsakogar. In posledje — je sedel brez dela. Dasi moram reči, da nihče v Londonu ni znal napraviti lepšega čevlja. Nikdar ni dal oglasa v časopis. Kupil je najdražje usnje in delal je vse sam. Ni čuda, da je moral propasti. To je naravna posledica njegovih zasterah blej."

"Toda, da je od lakote umrl?" "To ne bo dobesedno res, dasi ljudje tako pravijo. Jaz sam sem videl, kako je sedel sključen nad svojimi čevlji podnevi in ponoči, do zadnjega. Vidite, jaz sem ga večkrat opazoval. Nikdar si ni dal mira! Nikdar si ni vzel časa, da bi jedel. Nikdar ni imel belica v lihi. Vse je šlo za najemnino in za usnje. Od česa je sploh živel? Kako je mogel živeti, tako dolgo, tega ne razumem. Toda delal je dobre čevlje."

"Da", sem ponovil, "delal je dobre čevlje."

Obrnil sem se v stran in sem hitro odšel, ker nisem hotel, da bi ta mladenič vedel, da se mi je zasolilo oko.

Iz angleščine prevedl K.

ŽENA — VRAG

V poljskem mestecu Rybniku so si bili zakonci Brachman in Pochziel sosedji. Bili so prijatelji in končno se je razvilo med Brachmanovo in Pochzielom ljubavno razmerje. Brachmanova je bila močna in robustna ženska, nasprotno pa je bila Pochzielova žena jetična in oba sta samo še čakala na njeno smrt. Na poti jima je bil tudi Branchman. Toda žena — vrug ni odnehala, marveč je zasnovala bestialen načrt, da se iznebi ljubkove žene in svojega moža. Za svoj podli načrt je pridobila tudi Pochziela. Sklenila sta Brachmana doma posteno opijaniti in umoriti.

Toda Pochziel ni imel aolike poguma in tako se načrt ni posrečil. Žena pa ni obupala. Moža se je hotela za vsako ceno iznebiti. Skuhala mu je gobovo juho iz strupenih gob. Mož je sicer bruhal, toda zdravniki so ga sešili. Med tem je umrla Pochzielova žena in Brachmanova je bila njene smrti zelo vesela. Z možem ni več računala, kajti iznebiti se ga je hotela pri prvi priliki.

In res. Nekega dne je Pochziel zopet priredil domačo zabavo, na katero je povabil tudi Brachmana. Ta je bil velik prijatelj vinskih kapljic in napil se je do nezvesti. Pijanega moža je žena s pomočjo svojega ljubimca vrgla v vodnjak, kjer je utonil.

Oblasti so menile, da gre zgolj za nesrečen slučaj in tako sta Brachmanova in Pochziel mislila, da so vse ovire odstranjene. Čes pol leta sta se res poročila. Toda morilec v zakonu nista imela sreče in skupno življenje se je kmalu izpremenilo v pravi peklo. Takoj po poroki sta se sprla. Prišlo je celo tako daleč, da je bestialna žena zasnovala načrt, da se iznebi tudi svojega drugega moža. Mož je živel v smrtnem strahu pred svojo ženo in ponoči se je sam zaklepal v svojo sobo.

Nekega dne sta se pa zakonca ponovno sprla. Beseda je dala besedo in v jezi sta drug drugemu očitala zločin. Prepričani čuli tudi sosedje. Drugi dan sta bila zakonca Pochziel aretirana. In dočim je mož, vesel, da se je iznebil robustne žene, takoj priznal svoj zločin, je žena sprva trdovratno tajila, kasneje je pa tudi ona priznala, da je bila soudeležena pri umoru. Polici je aretirala tudi njeno hčerko, ker sumi, da je bila tudi ona v komplotu.

ADVERTISE in GLAS NARODA

ZASTAVE

SVILENE AMERISKE, SLOVENSKE IN HRVAŠKE
REGALJE, PREKORAMNICE, TROBOJNICE, ZNAKE, UNIFORME ITO.
Sigurno 25% ceneje kot drugod.
VICTOR NAVINEK,
331 GREEVE ST., CONEWAUGH, PA.

ZAKAJ SO NAŠE POŠILJATVE NAJCENEJŠE IN NAJHITREJŠE? KER JE NAŠ PROMET NAJVEČJI IN KER SO NAŠE ZVEZE V STAREM KRAJU NAJBOLJE VPELJANE!

Udobnosti, ki izvirajo iz poslovanja v velikem obratu, prinese našim strankam v korist.

Naši stranki za posamezna nakazila so manjši, vso denar se ceno pri nas niže kot pri agentu ali zavodu, ki mora poslati Vaše nakazila v izvršnje v New York.

Hitrost našega poslovanja je nedosegljiva, radi našega velikega prometa lahko vidite, kako obirno zvez, da se poveča našim nalogom največjo pozornost.

Naše denarne nakazila odposiljemo z vsakim brzoparnikom, ki odpluje iz New Yorka — torej brez zamude in nadaljnjega posredovanja.

Naše cene se objavljajo dnevno v listu "Glas Naroda". Za zbirko nad \$200.— računamo primerne nižje cene, katere vam radivalje opredelimo predno nam pošljete nalog.

Mi imamo največ poslov s strankami iz New Yorka, kar dokazuje, da se lahko skuristi z našim poslovanjem vsekakor uveljavijo in tako daleč proč od poslovanja središča Amerike. Poslajte torej Vaše prihodnje denarne pošiljate nam v izvršitev.

SAKSER STATE BANK

82 CORTLAND STREET, NEW YORK

Sedaj se ženske

uče ščititi sistem s Severa's Regulatorjem. Za ščiti zdravje in moč. Ti občere ga časte in ga redno nosijo. Dobite steklenico od svojega lekarnarja. Imajte jo pri rokah.

SEVERA'S REGULATOR

Ker so bili vedno in vedo, da bodo tudi v bodoče točno postreženi,

ker so prepričani o varnosti pri nas naloženega denarja,

ker lahko s istim razpolagajo, kadar ga potrebujejo,

ker prejemaajo za vloge po 4% obresti, mesečno obrestovanje,

si je izbralo valiko število rojakov po vseh Združenih državah za svoj

GLAVNI STAN

v vseh bančnih poslih

DOMAČO

SAKSER STATE BANK

82 Cortland Street New York, N. Y.

Njegova žena.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.
Za "Glas Naroda" priredil G. P.

13

(Nadaljevanje.)

Tudi Hary Forst si je moral to priznati, kajti neprestano jo je zasledoval s svojimi nemirnimi očmi.

Hans Ritter je to tudi dobro zapazil. On je zelo dobro razumel, da ne bo mogla Ellen Volkmer nadomestiti Felicite. Kakor hitro se je prikazal Forst v bližini Fe, je stopil Ritter ob njeno stran, kot da jo mora iznova zavarovati pred nevarnostmi.

Če je nato položil njeno majhno, lepo roko v svojo, če se je ozrla manj s prijaznim pogledom, ga je prevzel vroč občutek, kot ga ni še nikdar poprej občutil za kako žensko.

Ko je nato ležal v njenih očeh zaupljiv izraz, si je rekel:

— Moj dan bo prišel. To mlado, lepo bitje bo moje z vsemi koreninami svojega bitja.

On ni nikdar v majhnem denarja razsiral in tratil svojih čustev. Bogato, notranje življenje je počivalo v njem, kot nedvigljivi zaklad, katerega je ljubosumno stražil pred radovednimi pogledi. Vsi ti občutki njegove duše pa so se sedaj zlivali skupaj v zavest, da mu bo ta mlada ženska pripravila neskončno srečo, če se mu bo posrečilo dobiti in njeno ljubezen. On ni smatral tega za nemogoče, — kajti ti besede sploh ni poznal. Sedaj se je šlo tlesno njeno sree pod udarom, katerega je izvedla proti njemu surova roka. Ta rana pa se bo zacelila. Ljubezen do Forsta je umrla. Nekega dne bo njeno sree zopet zdravo ter dovolilo vstop novi ljubezni. Takrat pa bo prišla njegova ura! Boril se bo za njeno ljubezen kot za dragocen zaklad.

V poteku večera se je sestala Ellen še parkrat s Fe ter kramljala njo o tem, kar je polnilo njeno sree.

Spadala je k naravam, ki morajo v sreči in nesreči sporočiti drug drugemu vse in ki ne morejo ničesar pridržati zase. Pripovedovala je Fe o vseh podrobnostih iz časov, ko se je Forst poteljal zanjo, niti malo slutnja, v kaki čudni luči se je prikazoval Feliciti Forst.

— Ah, Fe, — je rekla nekoč, — jaz imam svojega Harryja, tako neizrečeno rada, če davno, davno. Preje pa se ni brigal za mene, ker ni bil drugačen kot vsi ostali, ko love roko bogatih dedinj, kakor hitro poznajo razmere očetov. Dolgo časa sem zaman sanjala o njem. Nato pa je prišlo naenkrat tako močno preko njega, da se ni mogel ločiti od mene. Izpovedal se mi je. Dolgo časa se je boril s samim seboj, če naj prizna svojo ljubezen. Bal se je, da bi moglo jaz vrjeti, da se poteza on zame le raditega, ker sem bogata. O, tak ljubi no, kaj ne, Fe, človek zapazi takoj, če je v resnici ljubljen. Papa je izprva zrl na mojega draga z nezaupanjem ter ni hotel ničesar slišati o najini zaroki. Jaz sem morala dosti govoriti in prositi, predno je vrjel v ljubezen Harryja. Morala sem povedati svojim starim, da bom umrla od tuge, če se bodo še dolgo ustavljali najini zvezi. Fe, bil je to strašen čas omahovanja in cinčanja! Jaz sem morala vedno tolažiti Harryja ter mu reči, naj potrpi, ker bo oče končno popustil ter privolil. Včeraj je končno privolil, da se lahko vzameva. Ti si lahko misliš, kako razburjen je bil moj ubogi Harry, ko sem mu rekla včeraj:

— Jutri greš lahko po besedo očeta!

— Bil je ves iz sebe od samega razburjenja. Najraje bi se odpovedal pri tvoji teti, ker nisem mogla iti jaz. Imel je za važen sestanek z nekim tovarišem, — seveda služben — katerega je upal srečati pri vas. Vseled tega je odšel tjakaj. Kakor hitro je bil ta posel končan, je odhitel zopet proč. Ti si pač gotovo zapazila, da se ni dolgo mudil! In le pomisli, cele ure je begal nato po mrzli noči, v svojem srečnem nemiru! Tudi našo hišo je ponovno obkrožil ter žaljno zrl proti svojim oknom. In jaz sem spala kot marmotica ter nisem ničesar vedela o tem! Ali ni to edini, ljubi človek, moj Harry?

Vsa brez sapa je Ellen končno umolknila. Fe je ni prekinila niti z eno besedico. Z nepremičnimi očmi je štrlela predse. V trpeti zavestni je videla pred seboj napačno igro, katero je igral Harry Forst s tem zaupnim in ljubezni polnim dekliškim sree — natančno kot z njenim lastnim sree. Lahko bi se jokala nad ubogo, varano Ellen, kateri je blestela sreča iz oči radi medsebojne zaupljivosti moškemu nasproti, ki ni zmožen nobene resnične ljubezni ter tudi ne zasluži take.

Se je bolela v njenih prsih rana, katero ji je zadal Forst. Kaj takega se ne izbrise tako hitro brez sledu, kar je bilo toliko časa vsebina njegovega življenja, sreča in upanje.

Ob istem času pa je šel kot oddih skozi dušo Felicite, ker je pravčasno spoznala podlost tega moža, kateremu se je hotela udati za vedno. Pred njo je ležalo sedaj življenje v drugačni luči kot do sedaj. Nič več ni bilo zavito v varljive barve. Jasno in trezno se ji je kazala življenska pot. To pot bo korakala ob strani moža, ki bo v njej iskal dobrega tovariša, ne da bi zahteval zase njene notranjega življenja. Zadovoljen bo s tem, da bo uživala vse varstvo pod njegovo streho in da bo elegantna zastopnica njegove hiše. On ji ni hlinil nikake ljubezni ter je ni obsipaval z zlaganimi nežnostmi, katerih bi itak ne mogla vračati. Njegovi ustnici se nista še dotaknili njenih, — in to je bilo zelo dobro, — kajti drugače bi morda še vedno zbežala.

Kakšen bo postal njen zakon s Hans Ritterjem? Ali bo mogoče res harmoničen, kot je on tako zagotovo dmičeval? Ali je res mogoče notranja harmonija med dvema človekoma, ki sta si v notranjem tako tuja?

Včasih se je lotil Felicite kot strah, kot da mora na slepem begu zbežati proč, tako daleč, kot je morejo nosti noge, kadar je zrla v hladni in nepremični obraz Ritterja. Če pa je stopil nato k njej, odprl svoja trpka stisnjena usta ter govoril z njo s svojim gorkim in dobrotnim glasom, jo je obšel zopet občutek miru in varstva.

Nato bi najraje prišla njegovi roki, da skrije vanje svoj obraz ter bi rada prosila kot otrok:

— Pomagaj mi nositi življenje, — bodi dober z menoj, — in jaz ti bom hvaležna.

Te besede pa niso prišle preko njenih ustnic. Le en pogled v njegov nepremični obraz in brez poguma je omahnila, streznjena, zopet sama vase.

Na ta način je potekel ta večer v številnih bojih in razburjenjih za vse prizadete.

Feliciti so potekale ure kot cele večnosti. Hrepenela je po tem, da je zopet sama v svoji ozki sobici, da lahko zopet odloži masko ter je zopet lahko sama svoja. Na kratko, predno je zapustila s svojimi sorodniki hišo, je stopil Hans Ritter še enkrat k njej.

— Ali smem priti jutri, Fe, da se nekaj pogovorim s teboj glede najine skupne bodočnosti? Ali pa boš preveč trudna?

Ona je zmajala z glavo.

— Imela bom dovolj časa za počitek, Hans. Povsem mirno lahko prideš, — je odvrnila prijazno.

— In ob katerem času ti je najbolj priključno? — jo je vprašal.

(Dalje prihodnjik.)

Zdravo telo -- največji zaklad.

(Konec.)

K moji sestri je hodila dolgoletna sošolka. Bila je lepo, mlado dekle. Obiskovala nas je več let. Bila je zaročena in sanjala je lepe sanje o bodočnosti. Nekoč se je moja sestra glasno (med dobrimi znanici je menda to dovoljeno) čudila njeni brezbarvni, kot marmor beli polti. Ona je smehljaje priznala: "Ah, saj nikdar ne grem na sonce, da bi zagorela! Vse poletje se ga ogibam in živim v senčju." Nikdar ne dam telesu svetlobe zraka. Na račun lepote toraj naj bo uničeno njeno lastno življenje in s tem življenje tistega, kateremu naj bi postala žena, življenje materi, ki se je trudila zanjo in uživa sključena otrokovo skrb in zaščito.

V nobenem zakoniku sicer ni napisana zapoved: daj svojemu telesu zraka in svetlobo, da ne zapade boleznijo! Eksistira pa drug kodeks, nepisan zakon, ki ga imenujemo vest in ki bi ga mogli imenovati tudi zakonik človeštva. V njem pa stoji z velikimi črkami povedano: ohrani telo — tistim, katerim si ga dožlan ohraniti! In temu zakonu ne izbiye nobena etička temelja.

Povem še drug slučaj: poznám gospodično, ki je bila zdrava, močna, dokler niso v Parizu postavili velike zapovedi o takozvani "vitki liniji." Odtodaj je njeno zdravje zapravljeno. Zakaj? No, pač zato, ker bi bila rada lepa in se poslužuje za doseg tega ideala sredstev, ki niso le smešna, ampak naravnost poniževalna. Z največjo vnujo preleže po rokah in nogah vsak dan nadstropje stopnic; postavi se in masira — pri tem pa uničuje svoje zdravje. Ne pomisli, da ni vsak človek ustvarjen enako. Da mi sami ne moremo korigirati konstrukcije telesa, ne da bi to počeli plačevali z zdravjem. Sicer pa: zakaj naj bo ravno suho, vitko telo lepo? Kdo more utesniti etiko v določeno formo? Lepo ni tisto, kar naj bi bilo po diktatu drugih lepo: lepota obstoja sama v sebi. Kdo more trditi, da polna, masivno telo ni lepo? V vsem je lepota, kar je polno življenja, moči, sile. Človek naj bo vesel, da mu je dala narava zdravo, močno, odporno telo; čuva naj to telo in hrani njegove sile za one dni, v katerih jih bo rabil. Nikdar pa naj ne ubija na račun lepote. — Za regulacijo telesne normalne rasti naj nam služi delo. S pravilnim delom se bomo lahko obvarovali vseh ekstremov.

O uporabi kosmetičnih sredstev kakor pudru, šminki, etc. etc. na tem mestu ne bom govorila. Prepričana sem, da bi z mojimi besedami dosegla le pomilovalen nas-

meč. Današnja družba bazira pač na načelu, naj se človek otrese vsega, kar je naravno, in naj seže po sredstvih, ki bi mu mogla nadomestiti zavrženo naravnost. Da bo spoznala ta družba, kako napačno je njeno ravnanje, bo moral priti drugačen apostol kot sem jaz. Isto velja za takozvan problem: dekle in kajenje. Tudi o tem bom molčala, dasi je to vprašanje, ki močno zadeva estitiko in zdravje. Pripomnim le eno: enakopravnost žene možu ne obstoja v kroju obleke in tudi ne v kajenju cigaret, ampak v dosegi in izenačitvi aktivnih in produktivnih sil na vseh poljih in v vseh smereh življenja.

Še o modi nekaj besed. Ne mislite, da jo zanikam! Ne — nasprotno! Jaz smatram modo za teženeje kultiviranega človeka po spremembi v lasnem in tujem življenjskem načinu. Moda je nujna. Ona je izraz posameznih dob. Ona karakterizira mišljenje posameznih generacij. Ona je merilo za stopnjo civilizacije. V določeni smeri je potrebna in smatrati jo moramo za pozitivno. Potrebna in pozitivna pa je le toliko časa, dokler ne stopi v službo hlastanja po denarju, flosker ne postane izroček za dobiček, ki ga morejo izžeti iz nje. Kadar postane moda taka, postane slaba. Mi jo zanikamo. Kakšna je moda danes? Malo težko vprašanje. Mnogokrat se je zveselimo — in mnogokrat jo zasovražimo. Danes hodi moda čudno pot: postala je orodje, s katerega pomočjo si služi mnogo ljudi vsakdanji kruh. Postala je neumetniško rokodelstvo, katerega centrale so v Parizu Londonu, New Yorku, Trstu. Postala je pero, s katerim piše človeštvo svoj greh in svojo pogubo: — četudi je v njej mnogo svetlob. Kakšno stališče naj zavzamemo napram modi? Glejte, moja misel je ta: ne zanikajmo mode. Potegnimo si meje, v katerih bomo modo priznali; edino pa, kar naj določa širino teh meja, bodi estetika in zdravje. Bodimo moderni, kakor v mišljenju, tako tudi v zunanjih formah. Moderni moramo biti in ostati, če hočemo s časom in v času naprej. Če hočemo, da nam dut ostane prožen in telo orodje tega duha, bodimo moderni in z našim življenjem, z našim razmerjem do mode izvršimo svojo kulturno sliko. To da imejno roko odprto le za one darove mode, ki so dobri. Plačujmo modo s katerimkoli bogastvom, le z odkupnino zdravja nikdar. Potem si ne bomo z bolnim telesom, ki smo ga brezmišlno vrgli modi za odkup, — očitati: telo mi ni bilo svetlobo.

S tem bi kratko prešla k odstav-

ku: ohranitev telesa iz vidika higijene. Naj pišem podrobneje o tem? Vzemite v roke knjige, pisane od dobrih, učenih zdravnikov; v njih boste našli vse, kar potrebuje vaše telo v boju zoper bolezen in boju z boleznijo. V njih je z mojstrsko roko napisana povest o zdravju človeškega telesa. To povest se naučite, mnogo in dovolj bo za vaše življenje. Jaz hočem povdariti le eno: spomniti vas hočem na zrak in sonce. — Sonce je naša največja dobrota. Res je to! Sonce nam utrdi telo; ono je kakor vir moči, ki jo splemo vase, da nam je rezerva za dni boleznij in nemoci. Sonce nas napravi odporne; iz nezadovoljnih, bolehnih, sentimentalnih nas napravi vrisakajoče, zdrave, kipeče. — Kako ne bo človek zaviral in ne bi bil zdrav, če ga ogrne sonce in trepet in gorkota svoje zlate luči? Kot otrok sonca je kadar mu zableste oči v solnčno svetlobo.

Sonce nam je blizu. Zaslutje njegovo leži v čudnotih majske večeri: v njih leži pričakovanje in trepet po onem velikem in lepem, kar je pomlad in zdravje — po soncu. Kakor jhtenje neskončnega trdnega srca so n. pr. majske večeri, kakor klic bolnega telesa po zdravju so. Njih tesna prošnja se prebija v poletno luč. In takrat smo vsi prerajeni. Takrat, ko nas vse oblije sonce s svojim toplim, zlatim raskajočim čudovito, da smo si bratje — vsi brez izjeme.

Za nami je mraz zimskih dni. Naša telesa rabijo moči in sonca in klicejo: ven iz solskega prahu, iz pisarniške temne vsakdanjosti! Ven v luč, v sonce! — Zato bomo uporabili vsak trenutek, da vsrkamo vase zlato bogastvo sonca! Sli bomo z vrisakajočo dušo in zdravim telesom kot otroci sonca in zdravja v bodočnost.

Agnes Franey

znana ameriška kinematografska igralka.

Agitirajte se "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Ameriki

Kretanje parnikov Shipping News

27. septembra: Dresden, Cherbourg, Bremen	6. oktobra: France, Havre (1. A. M.) Majestic, Cherbourg
28. septembra: America, Cherbourg, Bremen	10. oktobra: Brennaria, Cherbourg Pres. Roosevelt, Cherbourg, Bremen
29. septembra: De France, Havre (1. A. M.) Homeric, Cherbourg Belgenland, Cherbourg, Antwerpen	13. oktobra: Paris, Havre (1. A. M.) Olympic, Cherbourg Lapland, Cherbourg Lapland, Cherbourg Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg Conte Grande, Cherbourg, Bremen Rotterdam, Bolognese sur Mer, Rotterdam
Conte Grande, Napoli, C. nova Veendam, Boulogne, sur Mer, Rotterdam	17. oktobra: Mauritania, Cherbourg George Washington, Cherbourg, Bremen
2. oktobra: Pres. Wilson, Trst Resolute, Cherbourg, Hamburg Aquitania, Cherbourg Pres. Harding, Cherbourg, Bremen	20. oktobra: De France, Havre (1. A. M.) Homeric, Cherbourg Arabie, Cherbourg, Antwerpen Minnetanka, Cherbourg New York, Cherbourg, Hamburg Republic, Cherbourg, Bremen Berlin, Cherbourg, Bremen Augustus, Napoli, Genova New Amsterdam, Bolognese sur Mer, Rotterdam

**PRAV VSAKDO —
kdor kaj išče; kdor
kaj ponuja; kdor kaj
kupi; kdor kaj pro-
daja; prav vsakdo
priznava, da imajo
čudovit uspeh —
MALI OGLASI
v "Glas Naroda"**

Kačunar v kresni in dinarski valjavi	75
Sodje v gospodinjstvu	1.50
Soljenje	30
Spolna nevarnost	25
Silke in šivalstva, trdo vezana	90
Slovenska narodna mladina, obveza 452 strani	1.50
Slov. italijanski in italijanski slov. slovar	95
Spisna kuharica; trdo vezana	1.50
Svele Pismo stare in nove zavave, lepo trdo vezana	2.00
Sodna vino	40
Slovenska slovnica (Bresnik) trdo vez.	1.50
Varčna kuharica, trdo vez.	1.50
Veliki vnevedci	50
Vošilna knjižica	50
Zdravilna oritela	40
Zel in pivov. slovar naravnega zdravilstva	1.50
Zbirka domačih zdravil	50
Zgodovina slovenskega naroda (Gruden) 6 zvezkov	3.00
Zgodovina Umetnosti pri Slovencih, Hrvatih in Srbih	1.90
Zdravje mladine	1.25

RAZNE POVESTI IN ROMANI:

Anna Karenina (Tolstoj) roman 2 lepo vezani knjigi	7.00
Amerika, povest dobro, dana najbolje	50
Agitator (Kernik) broš.	20
Andrej Hofce	20
Arsene Lupin	50
Črnaška vedrovalka	25
Belgrajski biser	25
Bel macesen	40
Bele noči (Dostojevski) trdo vez.	75
Bele noči, mali junak	20
Balkansko-Turška vojna	25
Balkanska vojna, s slikami	25
Bernaš s stopnic pri sv. Roku	50
Boy, roman	50
Burka vojaka	40
Stilke (Marja Kmetova)	25
Rešeni danek	50
Božični darovi	35
Bojla pot na Šmarne gore	20
Bojla pot na Blede	20
Bojla kazen	25
Boj in smaga, povest	20

Cankar: Bela Krizanema	75
"Grešnik Lenard, trd. vez.	30
"Grešnik Lenard, broš.	70
Cerkve	25
Cigarsna svetla	25
Cesar Judet II.	30
Cvetina Borogradska	50
Čarovnice	25
Črni panter, trd. vez.	50
"broš.	50
Črniček, t. v.	50
Čobolca	25
Črtice iz življenja na kmetih	25
Črtice, abali car in razne povesti — spisal Milčinski	50
Darovana, zgodovinska povest	50
Dalmatinske povesti	25
Dekle Eliza	40
Drama v zraku, roman	40
Dolga roka	40
Dobro hči Evtahija	50
Detalje	40
Devil s cerkva	50
Don Kihot iz La Mancha	40
Dvo alihi — Njiva, Borika — (Molko)	40
Devian Orizanska	50
Dobrovič bori	50
Dodak je pravil: Marinka in škra- tiki	50
Edinost	25
Fajfika ali cerkov v Kodačevskih	50
Fajfika kuharica	50
Frana Baran Trst	25
Filozofska zgodba	50
Fr. Divale	50
Gozdovnik (2 zvezka)	1.50

Narobilom je priljubljen denar, bo
dici v gotovini, Money Order ali
poštne vknjice po 1 ali 2 centa. Če
polijete gotovine, rekomendirajte
pismo.

Ne naračujte knjig, katerih ni v
cenu.

Knjige pošljemo poštne prosto

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za
potovanje na ogromnih ornakih:
Le de France 28. sept.; 19. okt.
France — 5. okt. — 26. okt.
Paris — 12. okt. — 2. novembra
(Ob polnoči.)

Najkrajša pot po Selezni. Vsakdo
je v posebni kabini s vsemi moder-
nimi udobnostmi. — Pijača in slava
francoška kuhinja. Isredno niske
cene.

Vprašajte katerega koli
poblaščenca ali
FRENCH LINE
13 State Street,
New York, N. Y.

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

Kdor je namenjen potovati v sta-
ri kraj, je potrebno, da je poučen o
potnih listih, prtljaji in drugih
stvarih. Vredne dolgoletne iz-
kušnje vam mi zamoremo dati naj-
boljša pojasnila in priporočila,
vedno le prvo vrstne brzoparnike.

Tudi neizkušeni zamorejo potova-
vati v stari kraj, toda preskrbeti si
morajo dovoljenje ali permit iz
Washingtona, bodisi za eno leto ali
6 mesecev in se mora delati prošnja
vsaj en mesec pred odpotovanjem in
to naravnost v Washington, D. C.,
na generalnega naseljskega komi-
sarja.

Glasom odredbo, ki je stopila v
veljavo 31. julija 1926 se nikomur
več ne pošlje permit po pošti, ampak
ga mora iti iskat vsak prošlec oseb-
no, bodisi v najbližji naseljski ur-
ad ali pa ga dobi v New Yorku
pred odpotovanjem, kakor kdo v
prošnji zaprosi. Kdor potuje ven brez
dovoljenja, potuje na svojo lastno
odgovornost.

KAKO DOBITI SVOJCE IZ STAREGA KRAJA

Od prvega julija je v veljavi no-
va ameriška prijeljska postava.
Glasom te postave zamorejo ame-
riški državljani dobiti svoje žene
in neporočene otroke izpod 21. leta
ter ameriške državljane svoje mo-
že s katerimi so bile pred 1. junijem
1928. leta poročene, izven kraja.
Jugoslovanska krovta znaša še ve-
dno 671 priselencev letno. Do po-
sljence te kvote so upravičeni sta-
rši ameriški državljani, moške
ameriški državljani, ki so se po
1. junija 1928. leta poročili in po-
sledica, ostroma žene in neporo-
čeni otroci izpod 21. leta onih ne-
državljanov, ki so bili postavno
pripručen v to deželo za stalno bi-
vanje tu. Val ti imajo prednost v
kvoti, ča ostalih sorodnikov, ka-
kor: bratov, sester, nečakov, ne-
kinj itd., ki spadajo v kvoto brez
vsake prednosti v isti, pa se ne
sprejema nikakih prošelj na ame-
riške vizije.

**SAKSER
STATE BANK**
82 Cortlandt Street
NEW YORK